

Θυρανοίξια Ιερού Ναού Ευαγγελίστριας 22 Αυγούστου 2010

Ομιλία πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τζάβλα επί της τελετής των Θυρανοίξιών του Τρίκλητου Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Αγία Μαρίνης και Αγίου Κοσμά του Αιτωλού της πόλεως του Αγίου Νικολάου

Σεβασμιώτατε,

Τούτη την ευλογημένη ώρα ακουμπώ επάνω σας, μαζί με τους συνεργάτες μου, για να ξεκουραστούμε προσωρινά από τον πολυετή αγώνα και τον κάματο της ημέρας

και να εκφράσουμε στην πατρική σας αγάπη τις ευχαριστίες μας, για την εμπιστοσύνη που δείξατε σε όλους εμάς, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και τις Ερανικές Επιτροπές, από το 1994 έως και σήμερα, να σας αποκαλύψω τα συναισθήματά μου και τα συναισθήματα των συνεργατών μου, να σας ανακοινώσω το όραμά μας, αλλά και τις αγωνίες μας, για το έργο που μας ανατέθηκε από το σεπτό σας πρόσωπο, να κτίσουμε τον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, της πόλεως του Αγίου Νικολάου

Δεν βρισκόμαστε πλέον ένα βήμα προ των Θυρανοίξιών του Ιερού Ναού της Παναγίας μας, όπως ανακοινώσαμε πριν από λίγο καιρό, αλλά εντός αυτού. Ωρίμασε η ιδέα μέσα μας. Οι κοινωνικές και ενοριακές συνθήκες επέβαλλαν τη μετάβαση στον κεντρικό Ναό ως μια ανάγκη, πλέον. Το επιθυμούσαν πολύ και το ζητούσαν με αγωνία οι ενορίτες μας και όσοι φιλάγιοι και φιλακόλουθοι αγαπούν αυτήν την Ενορία, όσοι ανέμεναν πολλά χρόνια να τη δουν ολοκληρωμένη να λειτουργεί, όσοι ζητούσαν ασφαλή και ομαλή πρόσβαση, ιδιαίτερα οι γέροντες, όσοι έχουν κινητικά και άλλα προβλήματα υγείας, οι μητέρες και τα παιδιά. Δεν ήταν, λοιπόν, τα Θυρανοίξια απλά και μόνο υπόθεση ικανοποίησης μιας επιθυμίας, αλλά προ πάντων αγωνία για την εξυπηρέτηση των πιστών.

Με οδηγό την Παναγία μας, την ευχή σας, Σεβασμιώτατε, την επιμέλεια και εργατικότητα των συνεργατών μας, καθώς και την προσφορά των μικρών και μεγάλων δωρητών, των μηχανικών και των αρχιτεκτόνων, προχωρήσαμε. Σήμερα καμαρώνουμε ένα έργο, που το τελικό του αποτέλεσμα, ανθρωπίνως, πρέπει να ικανοποιεί στο μέτρον του δυνατού όλους μας.

Για να ολοκληρωθεί το έργο της ανέγερσης του Ναού και των λοιπών κτισμάτων, χρειάστηκε να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας, να καταθέσουμε τις σκέψεις μας και να ακούσουμε τους ειδικούς επιστήμονες, ώστε και να μην ξεφύγουμε από την παράδοση, αλλά και να προσεγγίσουμε την αισθητική των νέων ανθρώπων, την αισθητική του 21ου αιώνα.

Οι σύγχρονες κλιματικές αλλαγές μάς επιβάλλουν τη δημιουργία πράσινου και σκίασης των χώρων. Το λάβαμε σοβαρά υπόψη μας. Πρέπει να δούμε με άλλη ματιά και προοπτική το περιβάλλον.

Η υλοποίηση της αρχιτεκτονικής μελέτης εξοικονόμησε αρκετά τ.μ. περιβάλλοντος χώρου. Περιμετρικά της αυλής θα δημιουργηθούν πράσινη στέγη και καθίσματα. Θέλουμε να ολοκληρώσουμε και να παραδώσουμε όχι έναν τσιμεντένιο όγκο, αλλά ένα θρησκευτικό και πολιτιστικό μνημείο, τοποθετημένο και φωτισμένο όμορφα στον χώρο. Ένα ανθρώπινο περιβάλλον, μέσα στο οποίο θα συναντήσουμε τον συνάνθρωπό μας και τον Θεό.

Σε όλους υπάρχει η αίσθηση του ωραίου. Είναι χάρισμα που δόθηκε από

τον Θεό στον άνθρωπο. Εκφράζεται όμως διαφορετικά από τον καθένα μας. Άλλο είναι να φτιάξω το σπίτι μου, την εξοχική μου κατοικία, και άλλο ένα δημόσιο κτήριο, ιδιαιτέρως ένα Ναό. Εμείς κτίζουμε ένα Ναό, που θα γίνει το πνευματικό σπίτι δεκάδων γενεών, χιλιάδων ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας τις σκέψεις μου, οι οποίες περιγράφουν και το προσωπικό μου όραμα, θα ήθελα να σας πω πως δεν επέλεξα ξαφνικά να γίνω κτήτωρ ενός ναού. Αυτό προέκυψε από υπακοής στην Εκκλησία και από προσωπικό χρέος προς στην Παναγία. Δεν πέρασε ποτέ από τη σκέψη μου ότι θα αναλάμβανα μια τέτοια επίπονη και κοπιώδη εργασία, μα κι ωραία συγχρόνως.

Σ' αυτή μου την διακονία με εμπνέει το όραμά σας, Σεβασμιώτατε. Θεμελιώσατε ναούς, πήξατε θυσιαστήρια, ανακαινίσατε ιστορικά μοναστήρια, εγκαταλελειμμένα, απορφανισμένα από την αδιαφορία του σύγχρονου ανθρώπου, του μετανεωτερικού ανθρώπου, που επιθυμεί να αυτοπροσδιορίζεται στον χώρο και τον χρόνο, να αυτοαξιώνεται, με το παρελθόν να του είναι αδιάφορο. Όσο δεν κατανοούμε σήμερα, αγαπητοί μου, ότι τα απολιθώματα μάς προσδιορίζουν, οι νεκροί μάς οδηγούν, το παρελθόν δίδει τα εχέγγυα και η εμπειρία εγγυάται το μέλλον για μια σίγουρη πορεία, τόσο θα πελαγοδρομούμε και θα αναζητούμε την ταυτότητα μας.

Εσείς, Σεβασμιώτατε, καταλάβατε τη δύναμη όλων τούτων, πόσο μας ετεροπροσδιορίζουν. Αντιληφθήκατε ότι η Ορθοδοξία και το πνευματικό περιβάλλον των αγιασμένων μορφών μπορούν να μας εμπνεύσουν. Ακούσατε αυτές τις φωνές και παραμερίσατε τις φλύαρες, που ψιθύριζαν: «Τι τα θέλετε όλα τούτα, εκκλησίες και μοναστήρια; Μήπως υπάρχει πλήθος μοναχών και μοναζουσών που δεν έχουν πού να εγκαταβιώσουν;» Απαντούσατε: «Ας φτιάξουμε τα κλουβιά, και ο Θεός θα στείλει τα πουλιά, για να κατοικήσουν και να φτιάξουν τις πνευματικές τους φωλιές. Θα αγιάσουν τις ψυχές και τα σώματά τους, και με τις προσευχές τους και την αγάπη τους θα ωφελήσουν τον κόσμο». Παράξενα λόγια και σκέψεις για πολλούς, αλλά αυτός είναι ένας αληθινός δρόμος. Δικαιωθήκατε, Σεβασμιώτατε. Η αληθινή ευτυχία του σύγχρονου ανθρώπου μπορεί να ικανοποιηθεί μόνο μέσα από δοκιμασμένες διαδρομές και να εμπνευστεί για νέες.

Με εμπνέει, επίσης, η αγάπη μου για την Εκκλησία του Χριστού και τον άνθρωπο και ιδιαίτερα τον εμπερίστατο, τον περιφρονημένο, τον ασθενή και τον φτωχό, καθώς και η αγάπη και ο ιερός ζήλος του συνεφημερίου μου και Προέδρου της Ερανικής Επιτροπής, πατρός Κωνσταντίνου Φαρσάρη, τον οποίο ευχαριστώ θερμά και επιθυμώ να προβάλλω πάντα στην αγάπη σας ως τον πρώτο ιερέα της Ενορίας. Εκείνον που εσείς διορίσατε και του αναθέσατε την μεγάλη ευθύνη της θεμελίωσης και έναρξης των εργασιών ανεγέρσεως του Ιερού Ναού, μαζί με τους συνεργάτες του. Τοποθέτησαν τον θεμέλιο λίθο και έπηξαν θυσιαστήριο επί του υπογείου χώρου, επάνω στο οποίο σήμερα τελούμε το μέγα Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ακόμη, επιθυμώ να ευχαριστήσω τον πατέρα Κων/νο Μπρόκο, που υπηρέτησε αυτήν την Ενορία και ως λαϊκός και ως κληρικός. Η Ενορία τρέφει τα πιο ευγενικά αισθήματα προς το πρόσωπό του.

Αγαπητοί μου,

Όσο γρηγορότερα τελειώσουν οι οικοδομικές εργασίες μας, τόσο περισσότερο χρόνο και διάθεση θα εξοικονομήσουμε για να ασχοληθούμε και με άλλα σπουδαία θέματα, τα οποία έχουν σχέση με την ίδια την ύπαρξη και τη ζωή μας, μέσα στον ρέοντα χρόνο που συνεχώς μας διαφεύγει. Να ασχοληθούμε με τα παιδιά και εγγόνια μας, που ζητούν σήμερα από την Εκκλησία κι από εμάς

μια άλλη συνεπέστερη στάση. Να εκκλησιάσουμε τη ζωή μας, να αγαπήσουμε τον Θεό και να διακονήσουμε τον άνθρωπο, τον οποιονδήποτε άνθρωπο.

Αγαπητοί μου, ευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας,

Σας υποσχεθήκαμε ότι στην περίοδο του θέρους του τρέχοντος έτους 2010 θα πραγματοποιούσαμε την τελετή των Θυρανοιξιών. Θελήσαμε να φανούμε αντάξιοι αυτής της υπόσχεσης που δώσαμε στην Παναγία μας, στον Επίσκοπό μας, στους εαυτούς μας και σε σας, τον λαό του Θεού. Αυτό πραγματοποιήθηκε, και πιστώνεται σε όλους όσους συνέβαλαν. Εργάστηκαν πολλοί και περιμένουν την σύμπραξη και συνεργασία όλων όσων ομονοούν στις βασικές τους θέσεις.

Ο Ναός, που κτίστηκε με την αγάπη, την προσευχή σας και την συνεισφορά όλων, απόψε άνοιξε τις πύλες του και μας υποδέχτηκε. Από τούτη την ώρα προσφέρεται στην κοινή λατρεία. Είναι δικός σας. Σας δεξιώνεται απόψε.

Παρακαλούμε την Παναγία μας, την Αγία Μαρίνα και τον Άγιο Κοσμά να μας αξιώνουν να εισερχόμαστε στο Ναό, εισοδεύοντας τις χαρές μας. Όσο για τις λύπες, αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής, ας έρχονται στην ώρα τους, όχι πρόωρα και απροσδόκητα. Η Ενορία μας έζησε μεγάλες στιγμές πόνου. Είχε αυτό το θλιβερό προνόμιο. Τέτοια γεγονότα έγιναν αφορμές για να αναπτύξουμε και να καλλιεργήσουμε βαθιές-καρδιακές σχέσεις, που μετέτρεψαν τη λύπη σε δημιουργία και προσφορά. Μακαρίζουμε τις ψυχές των κεκοιμημένων όλων. Ιδιαίτερως των νέων. Τους ευχαριστούμε που εύχονται για μας. Τους έχουμε μαζί με την Παναγία μεσίτες στον Θεό. Οι γονείς τους, τα αδέρφια τους και σύσσωμες οι οικογένειες τους είναι συνεργάτες μας και μεγάλοι δωρητές αυτού του έργου, από διαφορετικό πόστο ο καθένας.

Εάν μεγάλοι δωρητές ονομάζονται εκείνοι που προσφέρουν εκ του περισσέυματος με τον κόπο τους, γιατί τότε και μόνο τότε μπορεί να είναι αποδεχτή η προσφορά τους, δεν θα πρέπει να ονομάσουμε μέγιστη τη δωρεά όλων εκείνων που πρόσφεραν εκ του υστερήματός τους; Κι αν αυτός ο Ναός δεν χτίστηκε μόνο με χρήματα, αλλά και με πόνο ψυχής και προσευχή, τότε πόση ευγνωμοσύνη οφείλουμε σε όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας, παρακαλώντας την Παναγία να μας ενισχύσει στον μεγάλο μας αγώνα;

Ευχαριστούμε τους πολιτικούς μηχανικούς, τους αρχιτέκτονες που σχεδίασαν αυτόν τον ναό, στον οποίο πολλοί από αυτούς εργάστηκαν αφιλοκερδώς, τους εργολάβους, τους τεχνίτες και όλους τους εργάτες που με σεβασμό στον ιερό χώρο εργάστηκαν με ειλικρίνεια και φιλότιμο.

Ευχαριστούμε όλους εκείνους που με χρήματα, προσωπική εργασία ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο βοήθησαν στην ανέγερση του Ναού και των άλλων κτισμάτων. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε εκείνους που δώρισαν το οικοπέδο. Χωρίς τη γη δεν θα μπορούσαμε να πραγματοποιηθεί το όραμα της Ενορίας. Ευχαριστούμε εκείνους που πρόσφεραν τα μπετά, τα μάρμαρα, τις καμπάνες τα άμφια, τις πόρτες, τα ξύλινα παράθυρα και τα μαρμάρια διαφράγματα κ.α, αλλά και όσους συνέβαλαν στον εξοπλισμό του Ναού. Θα ήθελα να αναφέρω τα ονόματά όλων αυτών, όμως δεν το κάνω, για να μην προσκρούσω στην ταπεινοφροσύνη τους. Τα ονόματα όλων είναι γραμμένα "χρυσοίς γράμμασιν" στο βιβλίο του Ουρανού, στο βιβλίο δωρητών του Ναού και στα δίπτυχα της Εκκλησίας. Θα μνημονεύονται πάντα. Μνήσθητι Κύριε των κτητόρων της αγίας

Εκκλησίας ταύτης.

Ευχαριστούμε τον πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας Αγίου Γεωργίου, πατέρα Γεώργιο Ατσαλάκη, και τα μέλη του Συμβουλίου, που είχαν τη φροντίδα της υπογραφής των συμβολαίων για την αποδοχή του οικοπέδου για τη δημιουργία μια νέας Ενορίας.

Ευχαριστούμε όλους τους αδελφούς κληρικούς της Μητροπόλεως μας, αλλά και όλους τους υπόλοιπους ιερείς που κατέφθασαν από τις άλλες Μητροπόλεις της Κρήτης και της Ελλάδος, και με την παρουσία τους μας τιμούν αυτή την ώρα.

Ευχαριστούμε τη χορωδία των Κρητών Μαϊστόρων και τον χοράρχη της και διευθυντή της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας κ. Αντώνιο Πλαϊτή, για την ανταπόκριση στο κάλεσμά μας και την τιμή που μας έκαναν να λαμπρύνουν τον πρώτο Εσπερινό των Θυρανοιξίων στον Ναό της Ευαγγελίστριας με την εξαιρετική ψαλμωδία τους και την υπέρκαλη και πάνυ έντεχνη ερμηνεία των ύμνων. Τους ευχόμαστε να έχουν την κατ' άμφω υγεία και την ευλογία της Παναγίας στη ζωή τους. Επ' ευκαιρία, θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς τους καλούς και θεοσεβείς μας ψάλτες που κόσμησαν και κοσμούν τα αναλόγια της Ενορίας μας σε όλα αυτά τα χρόνια της λειτουργίας της.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου τους συνεργάτες της Ενορίας μας, τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, της Ερανικής Επιτροπής του Πνευματικού Κέντρου, του Φιλοπτώχου Ταμείου, τους νέους και τις νέες της Ενορίας μας, όλους όσους και όσες περπάτησαν πόλεις και χωριά ματώνοντας τα πόδια τους, και πολλές φορές και την καρδιά τους, για να βρουν χρήματα. Υποκλίνομαι στην προσφορά και την προσωπική τους θυσία και προσεύχομαι στην Παναγία να τους το ανταποδώσει στο εκατονταπλάσιο σε υγεία και πνευματική πρόοδο.

Ιδιαίτερως ευχαριστούμε εσάς κύριε Υφυπουργέ Μιχάλη Καρχιμάκη, κύριε Βουλευτή Λασιθίου Γιάννη Πλακιωτάκη, κύριε Νομάρχη Λασιθίου Ιωσήφ Αναστασάκη, κύριε Δήμαρχο Αγίου Νικολάου Δημήτρη Κουνενάκη, κύριε Δήμαρχο Νεαπόλεως Νικόλαε Καστρινάκη, κύριοι Πολιτευτές, κύριοι Εκπρόσωποι των Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών της Χώρας, κύριοι Εκπρόσωποι των φορέων που τιμάτε με την παρουσία σας απόψε, την τελετή των

θυρανοιξίων του Ιερού μας Ναού της Ευαγγελίστριας.

Τέλος, ευχαριστούμε όλους εσάς, τον πιστό και ευλογημένο λαό του Θεού για την πολύπλευρη αγάπη σας, την παρουσία και τις προσευχές σας.

Είη το όνομα Κυρίου Ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος